

[Gustav Pedersen.]

glemmer imidlertid, at Udenrigsministeren jo ikke var et Medlem af Venstre. Det er ikke paa noget Tidspunkt bestridt, at den højtærede Udenrigsminister hele Tiden har gjort Venstre klart, at han ikke betragtede sig som Venstremand, altsaa ikke hørte ind under Venstres Rigsdagsgruppes disciplinære Forhold. Han er gaaet ind i et Arbejde i Regeringen, men ikke under Foregivende af, at han var Vestremand. Det kan derfor ikke være et internt Anliggende for Partiet Venstre, om man udnytter Udtalelser, Samtaler eller Forslag fra fortrolige Møder, som man skylder enhver Anstændighed at hemmeligholde.

Hvad gjorde saa den højtærede Udenrigsminister? Han sagde ikke andet end, at den Skitse, som man vilde misbruge, var ikke den første Skitse, han havde udarbejdet, den første Skitse saa anderledes ud. Jeg har fulgt denne Diskussion meget nøje, jeg har ikke hørt, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har benægtet dette, det er ikke fra Venstres Talere bestridt, at den højtærede Udenrigsministers første Skitse saa anderledes ud. Maa jeg da spørge: naar Venstres Repræsentanter tillader sig at omtale den anden eller tredje eller fjerde Skitse, hvad Nummer det nu var, med hvilken Ret vil man da fortænke Udenrigsministeren i, at han gør opmærksom paa, hvordan den første Skitse var? Vi maa jo gøre os klart, at det, man søger hen til her, er Udgangspunktet, og naar Venstres Repræsentanter giver en misvisende Forestilling om Udgangspunktet, maa saa ikke den, man rammer hermed, den, man fortrædiger hermed, have Lov til at sige: det er ikke rigtigt; Udgangspunktet laa længere tilbage og saa anderledes ud. Det er det, der er sket, og det er det, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har anvendt til et Overfald af en Karakter, som vi lykkeligvis ikke plejer at være ude for i det høje Ting. Jeg har ikke overværet de mange Forhandlinger, som kunde have Interesse i denne Forbindelse, jeg kan altsaa kun anvende det, der ses udadtil, og jeg ønsker ikke at anvende andet. Det, der bliver det afgørende, det er Spørgsmaalet: hvem har været illoyal i dette Forhold? Og her er det en Kendsgerning, at den højtærede Udenrigsminister i hvert Fald i langt højere Grad end den tidligere Statsminister har været loyal over for Rigsdagen i Forholdet til Sydslesvig; der er ikke een, der har kunnet bebrejde den højtærede Udenrigsminister noget i Retning af Illoyalitet over for Rigsdagen. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at

under Debatten den 2.—3. Oktober viste den højtærede Udenrigsminister en Loyalitet over for sin Regering, som i hvert Fald gik ud over, hvad man efter min Opfattelse havde Lov til at forlange, naar man tager i Betragtning, hvordan man behandlede den højtærede Udenrigsminister. Det er Kendsgerninger, som der er Grund til at tage i Betragtning ved Bedømmelsen af denne Sag, hvor det i øvrigt svirrer med Brud paa Fortrolighed og meget andet.

Jeg vil gerne som sidste Bemærkning i denne Sag til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sige, at det at trække et af de vigtigste nationale Spørgsmaal ned i en saadan Pøl, som det ærede Medlem har gjort, det er i hvert Fald en mærkelig Fremgangsmaade for den Mand, der rent partipolitisk har villet udnytte denne Sag og samtidig prøve paa at gøre sig til noget i Retning af en Helgen i Forholdet til Sydslesvig.

Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, der skulde komme sin tidligere Chef til Hjælp, fortalte om et Par Taler, han havde holdt, og om, hvorledes han havde konfereret med Udenrigsministeren, forinden han holdt disse Taler. Jeg kender ikke Ordlyden af disse Samtaler, men da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Harald Petersen læse sine Taler op, blev jeg egentlig ikke forbavset over, om Udenrigsministeren har ment, at dem kunde han ikke fraraade det ærede Medlem at holde. Det var jo en almindelig Opfattelse — den kan være rigtig eller forkert; det ved jeg ikke —, ikke blot i Rigsdagen, men i Befolkningen, at det ærede Medlem Hr. Harald Petersens Stilling til Sydslesvig var langt mere afdæmpet end det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens, og der er ingen Tvivl om, at netop denne Opfattelse vilde have foranlediget, at de Taler, det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har holdt, betragtedes som et Forsøg paa i nogen Grad at afsvække det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens mærkelige og markskrigerske Taler. Derfor forstaar jeg udmærket, at den højtærede Udenrigsminister, naar man tager i Betragtning, hvad han skulde finde sig i i Retning af Taler fra det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, ikke mente sig beføjet til at fraraade det ærede Medlem Hr. Harald Petersen at holde sine Taler.

Jeg beklager, at dette Spørgsmaal har taget saa megen Tid, at jeg kun kan gøre et Par ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller og desværre ingen Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Starcke, med hvem jeg i øvrigt gerne vilde diskutere hans historiske Redegørelse